

III./Dr.Knapik/főcsoport.

III/7./Pálkás/ csop.

81182.fk.II.1944.

J e l e n t é s

Budapest,1944.évi november hó 28-án

1944.évi november hó 24-én délután 1/2 6 óra tájban Plantek Imre 3411.sz.próbarendőr /Beosztva 4-es számú őrszoba/ telefonon a főkapitányság központi ügyeletére bejelentette,hogy a Vilma Királynő-ut 6.sz.ház kapuja előtt egy kézi bőröndöt találtak amelyben emberi testrészek vannak. - Ugyanekkor Kertész 2. István 4251.sz.rendőr /:50-es számú őrszobán beosztva:/ telefonon bejelentette,hogy a VI.ker.Ó-utca 29.sz.ház előtt 2 drb.csomagot talált Hima György nyomdász,azonban amíg a rendőrségen az esetet bejelentette egyik csomagot ellopták.Az ott maradt csomagban emberi testrészek vannak. - A VII.ker.rendőrkapitányságról telefonon azt jelentették,hogy oda Böröcz István honvéd tizedes beszolgáltatott egy csomagot,amelyben egy női törzs van. - A bejelentések alapján azonnal a helyszínekre sieltünk és a nyomozást lefolytattuk és ennek eredményeképen a következőket jelentjük:

A Vilma Királynő-ut 6.sz.alatti ház előtt talált kézi bőröndben két tőből levágott kar,1 jobb felsőcomb, 1 arcerész a fülekkel,arccal és állal együtt levágva, valamint 1 drb.zsidókat megkülönböztető sárgacsillag volt.Az Ó-utca 29.sz.ház előtt talált zsákban és papírban csomagolva 2 drb.alsó - térden aluli - lábszár és 1 bal comb volt.Böröcz István honvédtizedes által a VII.ker.kapitányságra beszolgáltatott zsákban csomagolt 1 drb.női törzs volt, amelyeket a Törvényszéki Orvostani Intézetbe szállítottak.Itt megállapítottuk,hogy a testrészek egy női személyhez tartoznak,amelyről a fej még hiányzik.

Nyomozásunk során kikérdeztük Plantek Imre próbarendőrt aki kérdéseinkre elmondotta,hogy neki Borszéki Ignác házfelügyelő jelentette be az esetet.Ezért kikérdeztük Borszéki Ignác nográdberceli szül.1900 évi II.2-án,rk.nős gyárimunkást,aki a Vilma Királynő-ut 6.sz.alatt házfelügyelő,aki kérdéseinkre elmondotta,hogy 1944.évi november hó 24-én délután 1/2 6 óra tájban tért haza a munkájából amikor a kapun belül 1 barna kézibőröndöt talált. A bőröndre vonatkozólag megkérdezte sógornőjét Rabata Péternét hogyan került a bőrönd az ő udvarukba,amire sógornője azt felelte,hogy ő találta a bőröndöt a kapu előtt és ő tette be a kapun belül.Ő megnézte a bőrönd tartalmát és megállapította,hogy abban emberi test-

részek vannak. Ő azonnal rendőrért sietett és jelentette az esetet.

Kikérdeztük Babata Péterné, szül. Kéri Teréz ecsegi szül. 1922. évi december hó 30-án, rk. kalauznőt /:lak. VII. ker. Dob-utca 10. sz. fszt. 10.:/ aki kérdéseinkre elmondotta, hogy 1944. évi november hó 24-én sógoránál Borszéki Ignácnál a Vilma Királyné ut 6. sz. alatt volt kiségeteni. Délután 3/4 5 óra tájban csengetés-re kijött a kaput kinyitni és amikor a kapuhoz ért egyik lakó figyelmeztette, hogy a kapu előtt egy kézibörönd van. Ő kb. 10 percig várt és mivel a gazdája nem jelentkezett a böröndöt beakarta vinni a lakásba, azonban az nagyon nehéz volt és ezért csak a kapun belül tette. Amikor sógora hazajött a böröndöt megtalálta és megkérdezte tőle, hogy a börönd mily módon került az udvarukba. Ő azt mondotta a sógorának, hogy a böröndöt ő tette be, mivel az gazdátlanul volt a kapu előtt. Sógora a börönd tartalmát megnézte és amikor megállapította, hogy abban emberi testrészek vannak, azonnal jelentette a rendőrségen. Azt nem látta, hogy a böröndöt ki tette az ő kapujuk elé.

Kertész 2. István rendőr kérdéseinkre elmondotta, hogy neki Hima György nyomdász jelentette az esetet. Ezért kikérdeztük Hima György orosházai szül. 1882. évi IV. hó 7-én, ág. ev. nős nyomdászt /:lak. VI. ker. Nagymező utca. 28. sz.:/ aki kérdéseinkre elmondotta, hogy 1944. évi november hó 24-én este 7 óra tájban a lakásáról lement az Ó utcába, mert a Hajós-utca sarkán lévő vendéglőben egy fröccsöt akart inni. Amint az Ó-utca 29. sz. ház előtt haladt el, észrevette, hogy a kirakat mélyedésben két csomag van. Ő 8-10 percig várt, mert arra gondolt, hogy jön a tulajdonosa, de mivel senki sem jött a csomagokért így megtapogatta egyik csomagot és a legnagyobb meglepetésére emberi lábat tapintott meg. Ő azonnal rendőrért sietett, mert ezek után a csomagokat gyanusnak találta, azonban amikor a rendőrrel visszament, csak egy csomagot találtak, míg a másikat időközben valaki elvitte. Azt nem látta, hogy a csomagokat ki tette oda és azt sem látta, hogy egyik csomagot ki vitte el.

Kikérdeztük Böröcz István keszthelyi szül. 1908. évi január hó 5-én rk. nős honvéd tizedest /:beosztva Vörösvári-ut 105. sz. 10-es élelmezési raktár:/ aki kérdéseinkre elmondotta, hogy 1944. évi november hó 24-én este 1/2 9. óra tájban Mucsi Imre nevű barátjával haladt az Ó-utcában és amidőn a 7-9. számú ház elé értek az uttesten egy csomagot találtak. A csomag tartalmát megnézték és ekkor látták, hogy abban egy női törzs van. A csomagot a VII. ker. kapitányságra vitték. Azt nem látta, hogy a csomagot ki hagyta az uttesten.

Kikérdeztük Mucsi Imre békési szül. 1913. évi II. hó

22-én, ref. nőtlen főzömestert /:lak. ^{Fáy} ~~Pál~~-utca 76.sz.:/ aki kérdéseinkre elmondotta, hogy 1944. évi november hó 24-én este 1/2 9 óra tájban Böröcz István tizedessel az Ó-utcában mentek és amikor a harmadik, vagy negyedik házhoz értek /:a páratlan oldalon:/ egy fehér papirosomagot találtak az uttesten. A csomagot felbontották és a papír alatt egy zsákot találtak amelyben egy törzs volt. A csomagot elvitték a VII. ker. kapitányságra, ahol az esetet bejelentették. Azt ő sem látta, hogy a csomagot ki tette az uttestre.

Nyomozásunk során a Törvényszéki Orvostani Intézetben tüzetesen átvizsgáltuk a testrészeket tartalmazó kézibőröndöt, zsákokat és papirokat, azonban semmi nyomot sem találtunk amelyből a meggyilkolt nő kilétére következtetni lehetett volna. Ezért a főkapitányság intézkedésére az Ujjnyomat Osztályról Dankó Károly soros daktiloszkopus megjelent a Törvényszéki Orvostani Intézetben és a feldarabolt nő ujjairól ujjnyomatokat vett fel. A felvett ujjnyomatok alapján megállapította, hogy a meggyilkolt nő Mihályi Julianna mezőhegyesi szül. 1911. évbéli rk. hajadon kéjnővel azonos, kinek apja: György, anyja: Hegedüs Mária, aki az Országos Büntügyi Nyilvántartó Hivatal adatai szerint 4 esetben volt büntetve. Utoljára 1944. évi február hó 4-én a szegedi törvényszék által lopás vétsége miatt 4 hó fogházra.

Nyomozásunk során megállapítottuk, hogy a meggyilkolt és feldarabolt Mihályi Julianna a VI. ker. Nagymező utca 22-24.sz. II. 3.sz. alatt lakott. Itt azonnal eljártunk és a lakásban találtuk a lakás főbérletőjét Bogár Veronikát, akit, Mihályi Julianna hollétére éppen kiakartunk kérdezni, amidőn ajtónyitást, illetve csukást hallottunk, majd ezután gyorsléptekkel valaki a lépcsőház felé igyekezett az előszoba ajtó előtti folyosón. Erre nézve nyomban megkérdestük Bogár Veronikát, aki azt mondotta, hogy tőlük nem mehetett ki senki és aki ~~aki~~ gyors léptekkel elment az nem tartozik hozzájuk. Ennek ellenére azonnal a szökni akaró férfi után siettünk és azt a lépcsőházban elfogtuk, akinek az arcán friss karmolásoktól eredő sebhelyeket láttunk. Ezért, valamint szökése miatt gyanussá vált és így visszavittük a lakásba. Itt kikérdestük, aki kérdéseinkre elmondotta, hogy őt Petőházi /:Popán:/ Pálnak hívják Szegeden szül. 1889. évi október hó 12-én, rk. vall. Bogár Veronikának volt férje, azonban törvényesen elváltak. Bemondott adatait iratokkal is igazolta. Mivel gyanus volt a főbérlető Bogár Veronika viselkedése, valamint Petőházi /Popán/ Pál sérülése, így a lakásban házkutatást tartottunk és ennek során találtunk Stern Manó névre kiállított arcképes igazolványt és midőn ezt eléje tártuk előbb tagadta, hogy ő volna Stern Manó, majd később beismerte, hogy ő valóban Stern Manó és nem Petőházi /Popán/ Pál.

Bogár Veronika is azt állította első kikérdezése során, hogy Petőházi /Popán/ Pál az ő első férje volt akitől elvált és most mint albérlője szerepel. Mivel Bogár Veronika, Stern Manó viselkedése, valamint a lakásban tartoskodó özv. Sali Istvánné, özv. Kohut Józsefné, Borbély Jánosné és Neubauer Györgyné albérlők feltűnően gyanusan viselkedtek, ezért a főkapitányságra mindannyiukat előállítottuk. A lakásban találtunk egy véresnek látszó baltát, amelyen hajszálak is voltak, így a baltát is beszállítottuk a főkapitányságra. Stern Manónál találtunk 13.000 pengőt amely összeget úgyancsak bűnjelként kezeltünk.

A főkapitányságon Stern Manó zsámbéki szül. 1890. évi július hó 20-án, izr. nőtlen volt szörmekereskedőt - apja: Ede, anyja: Fleischmann Róza - /:lak. bejelentetlentül VI. ker. Nagymező-utca 22-24. sz. II. em. 3.:/ Mihályi Julianna sérelmére elkövetett gyilkosságra vonatkozólag gyanúsítottként kikérdeztük aki kérdéseinkre a következőket adta elő: - 1944. évi július hó 6-a óta lakik bejelentetlentül Bogár Veronikánál akit kb. 20 éve ismer. A lakásban úgy szerepelt, mint Bogár Veronikának volt férje. Bogár Veronikával egyeztek meg ebben. Neki Bogár Veronika adta át a volt férje iratait. Amint elmondja kb. 6 héttel ezelőtt jött a lakásba Mihályi Julianna, akit "Marika" néven ismert. Mihályi Julianna durva magaviseletű volt és nagyon gyakran ittas állapotban tért haza lakására. Ilyenkor szidalmazni szokta úgy Bogár Veronikát mint őt. Több ízben megfenyegette azzal, hogy a rendőrségen feljelenti mint bujkáló zsidót. Ő kérte Mihályi Juliannát, hogy maradjon nyugodtan és ne kötekedjék állandóan. A kérés nem használt Mihályi Juliannának és ittas állapotban tovább folytatta a sértegető kijelentéseit. Ő elkeseredésében többször hangoztatta Bogár Veronika előtt, hogy el kell tenni Mihályi Juliannát láb alól, hogy ne tudjon nekik ártani. Ő attól félt, hogy Mihályi Julianna fenyegetéseit beváltja és őt elfogják. 1944. évi november hó 23-án este 1/2 8 óra tájban tért haza Mihályi Julianna, aki amidőn bejött a szobájukba Bogár Veronikát kereste és kihívta a konyhába. Mihályi Julianna szemmel láthatóan ittas állapotban volt és követelte Bogár Veronikától, hogy főzzön neki meleg vacsorát. Bogár Veronika erre nem volt hajlandó mire Mihályi Julianna gorombán neki esett Bogár Veronikának és azt folytogatta. Ő szét akarta őket választani, mire Mihályi Julianna őt is megkarmolta, ezért ő Mihályi Juliannát meglökte mire az a padlóra esett. A padlon ő kézzel ütlegelni kezdte Mihályi Juliannát, majd Bogár Veronikának azt mondta, hogy a fürdőszobából hozza ki a baltát. Bogár Veronika a baltát kihozta és átadta neki, majd megfogta Mihályi Juliannát - hogy melyik részén - a haját, vagy a vállát fogta-e azt nem tudja. Eközben ő a baltával, illetve annak

fokával kétszer, vagy háromszor fejbeütötte Mihályi Juliannát, mire az elvesztette az eszméletét, de úgy emlékszik, hogy valamilyen hörögés szerű hangot adott még, majd meghalt. Ezután Bogár Veronikával bevitték a fürdőszobába, ahol zsebkésével a ruháit levágta és azokat, valamint a cipőjét a fürdőszoba kályhájában elégette. A történetek után mindketten kétségbe esve tanakodtak, majd így jutott arra az elhatározásra, hogy a holtestet feldarabolja, hogy könnyebben eltudják tüntetni. Elmondotta azt is, hogy az eset megtörténte alkalmával jelen volt az ő testvérébátyja Stern Miksa is, azonban az nem segített nekik, sőt azt a kijelentést tette, hogy ezt nem tudom végignézni, majd a lakásból eltávozott. Miután Mihályi Juliannát a fürdőszobába vitték ő hozzáfogott a feldarabolásához. A feldarabolást zsebkésével végezte el, miközben Bogár Veronika is segített neki, majd a vért is az törölgette fel az előszobában lévő padlóról, valamint a fürdőszoba kövezetéről. Ugy ő, mint Bogár Veronika a feldarabolás alkalmával bort fogyasztottak. A feldarabolás után az egyes testrészekről a fürdőkádban lemosták a vért, hogy nyoma ne maradjon és utána ő négy csomagban becsomagolta. A testrészeket egy kezításkába, két zsákba csomagolta be, míg a fejet külön csomagolta be papírba. A fejről zsebkésével levágta a két fület, arccal és állrészszel együtt, hogy az ne legyen felismerhető. Ezenkívül a kezításkába egy zsidókat megkülönböztető sárgacsillagot is tett, azon célból, hogy a meggyilkolt nőt zsidónak gondolják. A csomagokat ezután betette az éléskamarába, hogy a többi albérlő ne vegye észre. Amikor mindennel végeztek éjjel kb. 11 óra lehetett. Másnap reggel Bogár Veronika a becsomagolt fejet kivitte valamelyik temetőbe azt eltüntetni. A zsebkést is amellyel Mihályi Juliannát feldarabolta Bogár Veronika rejtette el valahova. Még aznap azaz november hó 24-én délután 5 óra tájban Bogár Veronika elvitte a kezításkát a Vilma Királyné utra és otthagyta. Bogár Veronika mikor visszajött, ő a másik két csomagot amelyek zsákban voltak amelyek papírral is becsomagolva, elvitte az Ó-utcába és otthagyta egyik kirakat mélyedésben. Bogár Veronika is vele volt. Ezután együtt moziba mentek, majd mozi után hazatértek.

Gyanusítottként kikérdeztük Bogár Veronikát aki Dömös községben szül. 1898. évi július hó 2-án, elvált pedikűrősnőt - apja: Imre, anyja: Györgyi Rózália - /:lak. VI. ker. Nagymező-utca 22-24. sz./ aki kérdéseinkre elmondotta, hogy az általunk elfogott Stern Manó az ő volt férje, aki Szegeden korcsmáros volt. Azt mondotta, hogy Popán Pál a neve. Férjétől 1923. évben elvált, azonban most megint együtt élnek. Midőn Bogár Veronikával közöltük a megállapításainkat, beismerte, hogy a férjét valóban Popán Pálnak hívták, de az Szegeden maradt. Az általunk elfogott albérlője valóban Stern Manó, aki 1944. évi július

hő eleje óta lakik nála és azóta vele közös háztartásban él. Elmondotta azt is, hogy Stern Manó már régi ismerőse és azt nagyon szereti. A további kérdéseinkre elmondotta, hogy Stern Manó az ő volt férje irattal vette magához és azóta mint volt férje szerepel. A lakásban azonban nem jelentette be magát. Kb. 6 hét óta lakott nála Mihályi Julianna akit Marika néven neveztek, mert a Rimaszombat-i bordélyházban ezen a néven ismert. Ezen kívül nála lakott bejelentetlenül özv. Kohut Józsefné és Neubauer Györgyné zsidónők, valamint nénje Borbély Jánosné továbbá özv. Sali Istvánné is. Neubauer Györgynéről tudta azt, hogy a Deportból szökött meg és azt is szájalomból rejtegette. A nála lakó Mihályi Julianna iszákos és kötekedő természetű volt és Stern Manót ittás állapotban gyakran megfenyegette, hogy a rendőrségen feljeleníti bujkálása miatt. Stern Manó többször kijelentette, hogy Mihályi Juliannát el kell tenni láb alól, mert az, az ő életére tör. Ha pedig valaki az ő életére tör ő is annak ártani fog. Egy alkalommal jelen volt Stern Manó bátyja Stern Miksa is, aki Stern Manó kijelentésére azt mondotta, hogy "Te hülye zsidó, hogy is gondolhatsz ilyent" Elmondotta azt is, hogy Stern Miksa 1944. évi november hó 23-án este 8 óra tájban a lakásukon tartozkodott amikor Mihályi Julianna ittás állapotban hazatért. Mihályi Julianna ittás állapotban kihívta őt a konyhába és követelte, hogy főzzön neki meleg vacsorát. Ő azt mondotta Mihályi Juliannának, hogy a konyhában van kenyér és szalonna abból vacsorázzon meg. Mihályi Julianna tovább követelődött, majd őt bántalmazni kezdte, mire Stern Manó közbelépett és az ütlegelte Mihályi Juliannát. Ő be ment a szobába, azonban nem tudja, hogy Mihályi Juliannával mi történt. Másnap kereste Mihályi Juliannát amire Stern Manó azt mondotta, hogy valahova elutazott. Este feltűnt neki, hogy Stern Manó a szobájukból bort visz ki és az arca is véres volt, mire meg is kérdezte tőle, hogy mi történt az arcával. Stern Manó azt felelte, hogy borotválás közben elvágta. Másnap a fürdőszobában látott két csomagot és mivel a csomagok gyanusak voltak megkérdezte Stern Manótól, hogy milyen csomagok azok. Stern Manó azt felelte, hogy az ő csomagjai, majd később megmondja, hogy mi van bennük. Azt előbb tagadta, hogy Mihályi Julianna meggyilkolásában bármiféle része lett volna.

Stern Manó vallomását Bogár Veronika elé tártuk, aki ennek során beismerte, hogy Mihályi Julianna meggyilkolásában része van, melynek elkövetését a következőkben mondotta el: - 1944. évi november hó 23-án este 7 óra tájban részegen tért haza Mihályi Julianna és követelte, hogy főzzön neki meleg vacsorát. Ő erre nem volt hajlandó mire Mihályi Julianna rátámadt és a hálókabátját le is tépte. Dulakodás közben odajött Stern Manó és a nála lévő baltával fejbeverte. Mialatt Stern Manó Mihályi Julianna fejét ütötte, ő Mihályi Juliannának a haját fogta és annál fogva húzta lefelé, illetve amíg ő

Mihályi Juliannával dulakodott és annak haját fogta, ezalatt ütötte fejbe Stern Manó a baltával. Mihályi Julianna az előszobában a padlóra zuhant és Stern Manó még ott is ütötte a fejét, valamint kezével folytogatta. Közben Stern Miksa is az előszobába jött és azt mondta "Ez szörnyű, nem lehet végignézni" Erre a kijelentésre kijött a másik szobából Borbély Jánosné, mert valószínű hallotta a balta kopogását és azt mondta "Kislányom mit csinálsz" Ő nénjét nem engedte ki az előszobába, hanem a szobába visszatuszkolta, hogy a történeteket meg ne tudja. Nénjének azt mondotta, hogy csak verekedés történt. Időközben Stern Miksa a lakásból eltávozott. Amikor Mihályi Julianna már halott volt Stern Manóval bevitték a fürdőszobába és lefektették a kövezetre. Stern Manó azt mondotta, hogy feldarabolja és beledobja a W.C.-be. Ő azt mondotta Stern Manónak, hogy "Te hülye azt nem lehet beledobni" Erre Stern Manó azt felelte, hogy feldarabolja és úgy tün-teti el. Stern Manó zsebkésével Mihályi Julianna ruháit levágta és a ruhadarabokat a cipővel együtt a fürdőszobában lévő kályhába elégette. Időközben Stern Manó zsebkésével Mihályi Julianna holttestét feldarabolta, miközben ő a vért törölgette és a mosdóba öblítette le. Közben az előszobában is felmosta a vértocsát. Az egyes husdarabokat Stern Manó a fürdőkádban lemosta, majd azokat négy csomagban össze-csomagolta. Amíg Mihályi Julianna holttestét darabolták, közben bort fogyasztottak. Másnap este ő a zsebkést az Operával szemben az Andrássy uton egy oszlopra erősített papírhulladék gyűjtőbe dobta, míg a kézibőröndöt és a becsomagolt fejet a Vilma Királynő ut 6 sz. ház elé vitte és otthagya egy fa tövében. Itt nyomban eljártunk Bogár Veronika utmutatása mellett, azonban a hiányzó fejet nem találtuk meg. Nem találtuk meg továbbá az általa bedobott zsebkést sem, habár a hulladékgyűjtőket tüzetesen átvizsgáltuk. Itt jegyezzük meg, hogy a kézításkát - mint már jeleztük - Rabata Péterné, Bogár Veronika által megmutatott helyen találta meg. Bogár Veronikát a fejre vonatkozólag újból kikérdeztük aki ennek során elmondotta, hogy a fejet nem a Vilma Királynő utra vitte, hanem azt 1944. évi november hó 24-én a délelőtti órákban a Rákoskereszturi ^{temetőbe} vitte ki és mielőtt a temetőbe bement a meggyilkolt Mihályi Julianna becsomagolt fejét az egyik sirhantra tette és a virág csokorral letakarta. Az általa vitt virágcsokrot a szomszédos sirhantra tette. Elöttünk kijelentette, hogy oda tud vezetni. Így vele, Bogár Veronikával, kimentünk a Rákoskereszturi temetőbe és az ő utmutatása mellett a 47-es parcella, 12.-ik sor 5. sz. sirhanton megtaláltuk Mihályi Julianna még hiányzó fejét, amelyet a Törvényszéki Orvostani intézetbe szállítottuk a többi testrészekhez. Bogár Veronika amint elmondja a másik két csomagot 24-én este 7 óra tájban Stern Manó vitte el az Ó-utcába és ott egyik ház kirakatának mélyedésébe tette. Stern Manót ő is elkísérte és amidőn az a

csomagokat otthagya együtt elmentek a házukban lévő moziba. Itt kívánjuk megjegyezni, hogy Hima György által az Ó-utca 29.sz.alatti ház kirakatának mélyedésébe talált két drb.csomag közül egyik, amelyet időközben valaki elvitt, azonos azzal a csomaggal amit Böröcz István honvéd tizedes talált az Ó-utca 7-9.sz.ház előtt és a VII.ker.kapitányságra szállított be.

Kikérdeztük Stern Miksa zsámbéki szül.1887.évi január hó 16-án, izr.özvegy volt szömmekereskedőt, apja:Ede, anyja:Fleischmann Róza, akit a III.ker.Hunor utca 11.sz.alatti volt lakásán a szekrénybe bujva megtaláltunk és a főkapitányságra előállítottuk.

Stern Miksa a kikérdezése során elmondotta, hogy az utóbbi időben lakása nincs és így ismerőseinél szokott egy-két napra meghuzódni. Manó nevű öccséhez is gyakran felszokott járni a Nagymező-utca 22-24.sz.alá azt meglátogatni. 1944.évi november hó 21-én este 7 óra tájban ment fel öccséhez azzal a szándékkal, hogy pár napig nála tartozkodik. Így Mihályi Juliannát is ismerte, aki gyakran berugott és ilyenkor öccsét mindég megfenyegette. Elmondotta azt is, hogy egy alkalommal Manó nevű öccse panaszkodott neki, hogy Mihályi Julianna az ő életére tör, mert azzal fenyegetőzik, hogy bujkálása miatt feljelent. Manó nevű öccse azt is mondotta, hogy ezt nem fogja sokáig tűrni, mert aki az ő életére tör annak ő is ártani fog. Ő leintette öccsét, hogy ilyen butaságot ne csináljon, mert magát bajba keveri. 1944.évi november hó 23-án este 1/2 8 óra tájban jött haza Mihályi Julianna aki követelődött, hogy főzzenek neki meleg vacsorát, majd Bogár Veronikával és Manó nevű öccsével összeverekedtek. Ő látta, hogy Mihályi Julianna az előszobában a padlón fekszik és Manó nevű öccse rátérdelve folytogatta és a fejét ütötte. Ezalatt Bogár Veronika Mihályi Juliannának a haját fogta. Azt nem tudja, hogy öccse Mihályi Juliannát mivel ütlegelte. Mikor látta, hogy Mihályi Julianna feje körül a padlón vértocsa van, rémületében az előszobán és ebédlőn keresztül a konyhaajtón eltávozott. Mikor az esetet látta megijedt, mert nem gondolt arra, hogy öccse és Bogár Veronika Mihályi Juliannát most fogják eltenni láb alól. Amint az előszobából nyíló másik ajtón kopogtatásra az egyik nő beengedte az illető nő kérte őt, hogy vigye magával és mentse meg az életét. Erre ő azt felelte, hogy örül ha az ő saját életét megtudja menteni. Ezután a Hunor utca 11.sz.alatti volt lakására ment és ott elrejtőzött, ahol elfogtuk.

Kikérdeztük Borbély Jánosné, szül. Bogár Rózália szegedi szül. 1877.évi rk.eltartottat - apja: Imre, anyja: Györgyi Rózália - /: lak. Nagymező-utca 22-24.sz. II.3.:/ aki kérdéseinkre elmondotta, hogy 1944.évi szeptember hó elején Szegedről együtt jött Mihályi Juliannával akit Marika néven ismert. Mivel időközben Szegedre nem lehetett visszamenni, így hugánál Bogár Veronikánál maradt. Mihályi Juliannát

kb. 1 éves ismeri, de annak azóta rendes foglalkozása nem volt. Hugánál élésködött és nagyon gyakran ittás állapotban tért haza és ilyenkor veszekedő természetű volt. November hó 3-án este is részegen jött haza, de a szalonát amivel ő megkínálta nem fogadta el, mert nem volt neki megfelelő. Így a hugával veszekedett és követelte, hogy főzön neki meleg vacsorát. Hugával dulakodhatott is, mert amikor az bejött a szobába a hállókabátja le volt szakítva. Az előszobából ajtócsapkodást és zuhanást hallott, azonban azt nem látta, hogy mi történt. Másnap reggel a hugamondotta, hogy Mihályi Julianna végleg elment hájáról.

Özv. Sali Istvánné szül. Mandelkern Teréz szegedi születésű 1908. XII. 28., rk., vall., házvezetőnő - apja: Vilmos, anyja: Grünberger Matild - /:Lak.: Nagymező u. 22/24. II. em. 3.:/ a kikérdezése során elmondotta, hogy 1944 évi július hó 2.-a óta lakik Bogár Veronikánál. 1944 évi november hó 23.-án este Mihályi Julianna ittás állapotban jött ki a konyhába és kihívta Bogár Veronikát is. Követelte, hogy főzzön neki meleg vacsorát. Bogár Veronika azt felelte, hogy fázik, rosszul is érzi magát így ne kívánja, hogy vacsorát főzzön neki. Azt nem tudja, hogy azután mi történt, mert a szobájában maradt és hamar elaludt. Másnap reggel 1/2 7 óra tájban kelt fel és munkahelyére ment s így egész nap nem tartózkodott otthon. Arról nem volt tudomása, hogy Mihályi Juliannával mi történt.

Neuhauser Györgyné szül. Müller Hilda paksi születésű 1909. XII. 19. izr., varrónő, - apja: Gyula, anyja: Müller Janka - /:Lak.: nincs 9/ kérdéseinkre elmondotta, hogy november hó 16.-án a szőnyi zsidó gyűjtőtáborból megszökött és gyalog jött Pestre. Itt a Nagymező utca 22/24 szám II. em. 3 szám alá ment és ott rejtőzködött, amikor elfogtuk. Állítása szerint a gyilkosságról semmit sem tud. Megállapításunk szerint nagyot hall és így a történeteket nem is hallhatta.

Kohut Józsefné szül. Glázner Bojta pozsonyszentgyörgyi születésű 1884. V. 24. ref. előb izr. vall., Máv. felügyelő özvegye - apja: Vilmos, anyja: Politzer Janka - kérdésekre elmondotta, hogy a pozsonyi ut 10. szám alatt volt főbérleti lakása, amelyet november hó 9.-én mint zsidószármazásának el kellett hagynia. Dömsödre akart menni, de ott már oroszok voltak. November hó 23.-án jött vissza Budapestre és a Nagymező u. 22/24 számú házba Bogár Veronikához ment fel és attól kért menedéket. Az volt a szándéka, hogy néhány napig tartózkodik ott. A lakásban többen tartózkodtak, azonban azok közül csak Bogár Veronikát ismerte. 1944 évi november hó 23.-án este már 6 órakor lefeküdt és fáradtsága miatt csak reggel 7 órakor kelt fel. Ő semmi gyanus zajt nem hallott és nem volt tudomása arról, hogy mi történt a házban. Reggel kint járt ugyan a fürdőszobában, azonban ott

gyanus dolgot nem látott amiből a gyilkosságra következtethetett volna.

Nyomozásunk során megállapítottuk, hogy Stern Manónak az arcán két helyen is kb. 3 mm. széles, a jobb orrcimpája mellett lencsényi nagyságu, a jobb mutató ujján kb. 5 cm. hosszú, a jobb hüvelykujjon kendermagnagyságu, a bal gyűrűs ujján kb. 4 mm. hosszú, a nyakán is kb. 5 cm. hosszú karmolástól származó sérülés van. Ezek a sérülések a dulkodás közben keletkezettek akkor, amikor a meggyilkolt a támadás ellen védekezett.

A lefolytatott nyomozásunk során nem sikerült Stern Miksa ellen terhelő adatot beszerezni arra nézve, hogy Mihályi Julianna meggyilkolásában és a feldarabolásban bármiféle része is lett volna. Stern Miksa csupán azt látta, hogy verekednek és midőn a vért észrevette - Bogár Veronika és Stern Manó állítása szerint is - a lakásból azonnal eltávozott. Ijedtében a Hunor utca 11 szám alatti volt lakásán rejtőzött el és nyomozásunk során ott találtuk meg.

Stern Manó és Bogár Veronika ellen lefolytatott nyomozásunk során nem sikerült terhelő adatot beszerezni arra nézve, hogy valamilyen más büncselekményt is követtek volna el.

Mint jeleztük Stern Manónál találtunk 13.000.-pengőt, amely összegből neki átadtunk elismervény ellenében 300.-pengőt, míg a megmaradt 12.700.-pengőt a Székesfővárosi m.kir. Pénzügyigazgatóság 1.számú kirendeltsége Szent István körut 15.szám alá szolgáltatott be a mellékelt bűnjeljegyzék tanúsága szerint.

A már fentjelzett véresnek látszó baltát és a barna színű kézi táskát 4974 tárgylelet alatt bűnjelként letétbe helyeztük.

Kmft.

Láttam:

Pálffy József
detektívfelügyelő
csoportvezető

feletkés kapitány
Baramszéki
Leonyóczy
Majorsági főosztály
Legtörési osztály
Csajki László
detektívek

Jegyzőkönyv.

Készült a gyilkosság büntette miatt Stern Manó és társai
ellen indított bűnügyben Mihályi Julia
holtestének szemléjéről és boncolásáról a
110853/1944 kő számú végzése folytán Budapest
1944. évi dec. hó 1. napján.

Jelen voltak:

.....bíró.

Dr. Szokolányi Zoltán

.....
kir. ügyész.

Grossmann Leopoldina

.....
jegyzőkönyvvezető.

.....
terhelt.

.....
védő.

Dr. Vitray Antal

.....
kir. törvényszéki orvos.

Dr. Szabó Gábor

.....
orvos.

t.

.....
tanúk.

A v. bíró a törvényszéki orvostani intézet

.....
boncszótalán fekvő

.....
hulláról 3471. int. lábcédula

.....
~~azonosságigazolás~~ alapján megállapítja, hogy az

Mihályi Julia

.....
éves

.....
születésű

lakos

holtteste, melynek szemléjét

és boncolását a halál okának megállapítása végett a számú végzésével elrendelte.

A terhelt a Bp. 228. §-án alapuló jogával nem élt

A bíró mindkét kir. törvényszéki orvost a Bp. 233. § 2. bek. értelmében hivatalos esküjére figyelmezteti, orvost pedig a Bp. 233. §-ának 1. bekezdése szerint megesketi és felhívja őket, hogy a halottszemlélet és a boncolást a Bp. 241—243. §-aiban, valamint a rendeletekben meghatározott módon teljesítsék és a leletet, valamint véleményüket adják elő.

A./ Külvizsgálat.

Az előrehaladt feloszlás állapotában lévő nő holtteste 9 darabra tegolten került vizsgálatra. A fej a VI. és VII. nyakcsigolya között van szétválasztva. A haj sötétbarna, hesezu, sűrű szálakból áll. Az arc bőre az orrgyök magasságától lefelé kétoldalt a járom alatti térszen, mely mindkét fülkagylót magába foglalja, a nyak alsó részéig le van fejtve és külön mellékelve. A sebzélek karélyosak, halvány sárgásbarnán beszáradtak, környez^{et}ükben vérbeszűrődés nem ismerhető fel. Az orr porcos része csupaszon van. A csont határán eltört az orrnyílások körül és a felső fogcsor fogmedrei, valamint az állcsont környezetében kifejezett vérbeszűrődés látható, különösen a beloldalon és a középtájon. Az említett bőrhiány mindkét oldalt a fülkagyló tapadási mögé terjed. A tarkó és a nyak hátsó részén a bőr sértetlen, kissé visszahúzódott. Az említett területekben a sebszéleken és az izomsomkokon vérbeszűrődés nem ismerhető fel. A szemüreges besüppedtek. A kötőhártyák halványak. A szaruhártyák zavrossak. A pupillák középtágak. Mindkét szemüreg körül harántujjnyi szélességben a homlokra terjedő, sárgásbarnán beszáradt terület látható, mely a bal első szemhéj területében a járomtáj megmaradt bőrén és a bal belántéktáj első részén sötétbarnavörösen beszáradt. Az áll-

kapocs elatti táj baloldalán az izomcsontok területében vérbeszűrődés nem ismerhető fel és az éles-szélel átmetezett nyaki vivőér tátongó csontja látható. Valamivel lejjebb és a középvonal felé az éles-szélel átmetezett nyaki verőércsontja ismerhető fel. A csontok környezetében sem látható vérbeszűrődés. A jobboldalon az állaletti izmok csontjain, az állkapocs-szöglet alatti tájon kifejezett vérbeszűrődés észlelhető és az izomcsontok között a jobboldali nyaki verőér irón-vastagságú, tátongó, 3 cm hosszú, darabja ismerhető fel. A környező laza kötőszövetben vérbeszűrődés észlelhető. A verőéren sima, éles-szélű, csaknem teljesen áthatoló metszés nyoma ismerhető fel és a hátsó részen az érhüvely pamutzál vastagságú darabkával áll összerűgésben egy 8 mm hosszú, darabkával, melynek szabad vége élesen, sima szélekkel végződik. Az ér körűli laza kötőszövetben mindenűtt kifejezett vérbeszűrődés ismerhető fel. A légcső a VI. csigolya alsó részének magasságában tátongó, kerak nyílás alakjában ismerhető fel. A környezetében azonban vérzés nincsen. Ez alatt a VI. csigolya alsó felszine látható, az izfelszinek simák. A gerincvelő fél cm-nyire visszahűzódott, alsó vége sima felszínű, a környező izmokban, melyek szintén elég sima felszínűek, - részben visszahűzódottak és helyenként be is száradtak, vérzés, vérbeszűrődés, vagy arra akár csak gyanút szolgáltató elváltozás nem ismerhető fel. A jobb állkapocs-szöglet hátsó része csonthártyától fosztva csupaszon található. A jobb külső hallójárat szabad. A baloldalalon a lágyrészek az állkapocs-szögletet fedik és a hiány az állkapocsszöglet mögűtt húzódik a fűltűjékra. A bal külső hallójárat szintén szabad. Az állcsont területében és az orrhát közepéig felteűjedő lágyrész-hiány területében a bal járomtáj alatti részen határozott, vastag vérbeszűrődés észlelhető. A fogazat csupaszon maradt. A fogak épek, csupán a jobboldali felső I. nagyörlő és a III. örlő hiányzik. A fogmedrek a helyen kissé sorvadtak. Baloldalt a III. örlő hiányzik. Az alsó fogsorban a jobboldali I. örlő, a III. nagyörlő, baloldalt a II. elűörlő és a III. nagyörlő hiánya állapítható meg.

A fej hátsó részén a nyakszirtudor felett, részint a középvonalban, részint attól jobb felé egy négyágu csillaghoz hasonló terjedelmenes, jellegzetes repesztett seb látható, melynek függőleges szára 70 mm hosszú, a jobboldali harántága 32 mm, a baloldali kissé rézsut lefelé húzódó ága pedig 65 mm hosszú. A sebzélek aránylag élesek, hámszöglést nem mutatnak. A fejbőr egész vastagságán át hatolnak, illetve csak helyenként találhatók áthidaló szövetrészek. A sebés alapján a csontthártyától fogzott és darabosan eltört koponya-csontok láthatók.

Az említett sebtől jobbra a faldudor mögött egy rézsut lefelé és a középvonal felé húzódó, nagyjában háromszög-alaku, 30 mm hosszú, közepén 10 mm-nyire tátongó, a fejbőr egész vastagságán átkerjedő sebzés ismerhető fel. Az alsó sebzél aránylag sima, szélekkel bír, a felső sebzélek hasonlóak és közepük táján egy merőlegesen felfelé húzódó, 5 mm hosszú, a kötőszövetbe terjedő, szövetrészekkel áthidalt repedés ismerhető fel.

A fej hátsó részének középvonalában az 1.-nek említett sebzés alatt egy háromszög-alaku, 30 x 26 mm szárákkal bíró, csupán a kötőszövetbe hatoló, környezetében vérrel beszűrődött repesztett seb ismerhető fel.

A külön mellékel t bőrdrab megvizsgálásakor megállapítható, hogy az áll, a nyak és az arc kétoldalának bőrét foglalja magába a két fülkagylóval és az első ajakkal. Reáhelyezéssel megállapítható, hogy a felső ajak az orrezárnyak és a járomtájak bőrére hiányzik. A különálló bőrdrab jobboldalán az állcsucstól 65 mm-nyire egy rézsutos, jobbról a középvonal felé húzódó, éles, meredülű összeillesztett sebzélek mellett 32 mm hosszú folytonosságmegszakítás látszik, mely a bőrön, a bőr alatti kötőszöveten és a rejte tapadó izmokon áthalad. Az alsó sebzug finom heggel végződik, a felső sebzug némileg letompított. A sebzés környezetében kifejezett vérbeszűrődés észlelhető, megállapítható, hogy a sebzés a jobboldali nyaki verőér sérülése területébe esik.

Az előbb említett sebéstől felfelé, a szájzug környékén 3 felszínes, 10-15 és 9 mm hosszú, halványbarnáson beszáradt hámkarcolás látható. A jobb fülcimpa-tapadása alatt 2 ugyancsak felszínes, halványbarnán beszáradt, kötőszövetbe terjedő hámsérülés ismerhető fel, melyek környezetében azonban vérbeszűrődés nincsen. A fülcimpa tapadásától 6 cm-nyire lefelé egy harántirányú, 25 mm hosszú, az izombőnyéig terjedő, kissé menedékes, éles, meredekszélű sebzés látható, melynek jobboldali vége finom csucsban végződik, vérbeszűrődés azonban itt sem ismerhető fel. A jobb fülkagyló felső tapadása mentén a külső hallójáratig egy éles-szélű, áthatoló metszés látszik, melynek szélei halványbarnáson beszáradtak. A bal fülkagylónak csupán a széle van meg, a belső része a hallójáratral együtt hiányzik és a hiányzó rész a fején tapad. A bőrderék alsó szélén több kiszögelés látható, hasonló kiszögelések ismerhetők fel a felső részen is. A sebzélekbarnán beszáradtak, vérbeszűrődés azonban nem ismerhető fel.

A különálló törzs bőre halvány, a háton hullafoltképződés nem ismerhető fel. A nyaktájon egy negyében kör-alaku, baloldalt 2, jobboldalt 1, a háton 2 kiszögélést mutató, éles-szélű, barnáson beszáradt szélekkel bíró, metszés nyoma ismerhető fel. Az elülső részen az éles-sima szélekkel átmetezett fejbiccentőizom alsó harmada ismerhető fel. A seb mélyén a visszahúzódott, éles-széllel megszakított nyelvcső részlete látszik. A gerincoszlop nyaki része a sebéstől előemelkedik, megállapítható, hogy az előemelkedő rész a VII. nyaki csigolya, melynek izfalszínei simák. A gerincestornában egy éles-széllel rendelkező gerincevelő csonkja látható, melynek környezetében vérzés nem ismerhető fel. A nyak hátsó részén az izomcsonkok visszahúzódtak, barnáson beszáradtak és szürke penészszerűvel fedettek.

A bal felső végtag területében karélyos, számos kiszögélést mutató hiány észlelhető. A sebzélekből megállapítható, hogy az eltávolítás a vállizületben történt, az ivápa csupáson látható, az izomcsonkok sima, éles széllel vannak megszakítva, környezetükben vérbeszűrődés, vagy vérzés nem ismerhető fel. A hónalj első részében

4 kiszögélést mutató bemetszés látható, vérbeszűrődés azonban itt sem ismerhető fel. A háton a leválasztás aránylag sima-szélű, a lapocka történt. Az izomcsomkok halványbarnán beszáradtak, szürkés penészszerűtettel fedettek.

A jobb felső végtag leválasztása csaknem azonos módon történt. Az izomcsomkokon és a bőrsérülés területében vérbeszűrődésnek nyoma sincsen. Az izvápa sima, halvány. A sebszél itt is több, mintegy 6-7 kiszögélést mutat.

Az emlők ökölnyiek, mirigyesek. A bimbóudvarok halványbarnásak. A bimbók félmogyorónyiak, nyomásra váladékot nem ürítenek. A mellkas elülső felszínén a szegycsont markolata alatt egy hrsántujjal kezdődő, finom karcolás szerű, fokozatosan mélyülő, majd a csont-ra is ráterjedő és a markolat felső szélétől 6 cm-nyire, éles, vonalszerű sebszélekkel a szegycsontot is kettéválasztó sérülés látszik. A sebszélek háromszög-alakban fokozatosan visszahúzódta, úgyhogy a felső harmadtól lefelé a szegycsont teste csupaszon maradt. A zsírszövet és az izomzat halványbarnán beszáradt. A sebzés jobboldalán két finom karcolás látható, mely a hasra is ráterjed. Az első sebszél, illetve a szétválasztás a II. és a III. ágyéki csigolya magasságában történt. A bőf széle azonban a bordaívékig visszahúzódott. A sebszéleken baloldalt 4, jobboldalt 2, a háton legalább 3 kiszögélés van. A kiszögélések egyrésze finom karcolásban fut ki. A sebszélek környezetében vérbeszűrődés seholssem észlelhető. Mindkét rekeszizomznak csak tapadó foszlányai ismerhetők fel, a mellüregek üresek és azokban végig be lehet tekinteni. A bal mellüreg első részén az összehajtott tüdő látható. A gerinc szétválasztása a két csigolya közötti ízületben történt, az ifelszinek simák. A gerincvelő csomkjai visszahúzódottak, sima-szélűek, környezetükben vérbeszűrődés nem látható.

A bal felső végtag bőre nagyon halvány és a leválasztási sérülésen kívül egyéb sérülés, vagy vérbeszűrődés nem ismerhető fel. A felső részén az aránylag sima felszínű izomcsontok között a felkarcsont fejecse emelkedik elő, mely sima-szélű. A sebseleken és azok környezetében vérbeszűrődés nem ismerhető.

A jobb felső végtag leválasztási sebfelzsinén több kiszögelés látható, így a belső felszínen a hónaljcsonton egy vízszintes irányú, az izombőnyőig hatoló, 6 cm hosszú, éles-szélű. A válltájék elülső felzsinén 2, 3-4 cm hosszú és a hátsó felszínen egy 8 cm hosszú karcolás-szerű, a sima izomcsontok között a sértetlen felkarcsont fejecse mered elő, a környezetben vérzés nem ismerhető fel.

A jobb alkar külső felzsinének felső harmadában 3, egymás mellett álló rajzszegnyi, az alsó harmadban külső felzsinén egy filléresnyi, felette egy rajzszegnyi, az elülső felzsin közepe táján két egymás mellett álló filléresnyi, szederjes folt alatt a bőr alatt kötő- és zsírszövet vérral beszűrődött. Hasonló véres beszűrődés észlelhető a csuklóizület felett az orsócsont fejecse előtt is. A jobb alkar kéz-háti felzsinén a sérüléseken kívül még elszórten 8, egyenként kendermag-terjedelmű és egy kissé babnyi, sötét barnavörösen bezáradt hámfosztás is látható.

A bal comb bőre halvány, elülső felzsinének közepe táján egy rajzszegnyi vörhenyes folt alatt a zsírszövetben hasonló terjedelmű vérbeszűrődés látható. A bal comb csontjának felső részén a III., IV., V. ágyéki csigolya türemkedik elő, s annak jobboldalán a csipőkereszt-csonti izesülés aránylag simán leválasztott felzsiné fekszik csupaszon. A bal csipőlapát egészében a csont felső részén található, és a szeméremizület éles, sima-szélűvel van leválasztva. A bőrön a baloldalon legalább 10, a hátsó részen 4 kiszögelés látható, melyek egyrésze finom karcolásban fut ki. A belső részen a leválasztás a szeméremrés közepe táján történt, amennyiben a baloldali nagyajak és kisajak a hüvely felerészével és a méh nyakával együtt az izomcsontok között található. A hüvely nyákhártyája halvány, mérsékelten redőzött.

A méh hüvelyi része féldiónyi, a méhszáj harántrés-alaku, 10 mm hosszú. A méhteste hiányzik. A belső méhszáj táján harántirányu, éles, sima-szélű vérbeszűrődés nélküli felszín látható. A hólyagnak csak tenyérnyi darabkája van meg. A végbélnek viszont 5 cm hosszú csontja látható. A sebzések környezetében vérzésnek, vagy vérbeszűrődésnek nyoma sincsen.

A bal comb alsó részén kör-alaku, csak 3 kiszögélést mutató metszés nyoma ismerhető fel. Az átmesztett izomcsont és a bőr visszahúzódott, a combcsont első harmada nagyjából lecsupaszítva mered elő. A combcsont legalsó végén ökölnyi izomdarabka tapad, melyen fél-férfikézfajnyi, több kiszögélést mutató bőrdarab található.

A jobb comb bőre halvány, vérbeszűrődés nem ismerhető fel, felső részén a leválasztás a csipő magasságában történt. A sebzések több, legalább 8 kiszögélés és néhány finom karcolás-szerű, hegybe kifutó, felszínes metszés nyoma látható. A belső oldalon a jobb nagyagák és kisaja, a hüvely egy részével található fel. Az izomcsontok környezetében vérzés nem észlelhető. A csontok barnán beszáradtak és rajtuk papírfoszlányok tapadnak. A comb alsó részén a combcsont ízfelszíne csupaszon áll elő. Az izomcsontok visszahúzódtak, környezetükben vérbeszűrődés nem észlelhető. A sebzés szélei élesek, öt kiszögélést mutatnak, melyek mindegyike 3-4 cm hosszú karcolásba fut ki. A térdkalács közepe felett egy 9 cm hosszú, a csontig terjedő vérbeszűrődéstől mentes metszés látható.

A bal lábszár a lábfejjel együtt van mellékelve, bőrén sérülés nyoma nem észlelhető. A leválasztás a térdízületben történt. A sípcsont és szárkapocs-csont ízfelszíne sima. A seb-szél éles, az izomcsontok is éles-széllel bírnak, környezetükben vérzés nem ismerhető fel.

A jobb lábszár és lábfej bőrén sérülés nem ismerhető fel. A leválasztás a térdizületben történt. Az izomcsonkok aránylag simák, barnán beszáradtak, vékony rétegben penésszel fedettek. A sípcsont és szárkapocs izfelszínei simák, vérbeszűrődés nem észlelhető.

B./ Belvizsgálat.

A fejbőr közepvastag, halvány, középnedvtartalmu, a leírt sérülések területében tenyérsnyi területen egész vastagságában vérrel beszűrődött. A koponyatető középhosszu, a csonthártya levonása után a következő sérülések észlelhetők: A fejtető hátsó részének jobboldalán a faldudor és a nyilvarrat közötti területen egy szabálytalan-alaku, harántirányban 65, hosszirányban 56-34 mm átmérőjű horpadásos törés ismerhető fel, melynek területében a koponyacsontnak mandula-bab-nagyságu 22 darabkája található a keményburkon. A horpadásos törés felső belső végétől egy áthatoló repedés halad a nyilvarretra, majd a nyilvarratot széjjelválasztva a koszorúvarratig, innen a bal szárán végig a koponyaalapig terjed. Egy másik repedés a nyilvarrat hátsó részén halad keresztül, ráterjed a baloldali lemdavarrat Belső harmadára. A repedések tátongó-jellegűek.

A jobboldali homlokdudor felett 35 mm-nyire a külső lemezen egy derékszög-alaku, csucsával lefelé tekintő, enyhe besüppedés ismerhető fel, melynek hátsó szárából előrefelé egy 11 mm hosszú, hajszálrepedés húzódik. A háromszög-alaku besüppedés csucsa erősebben bemélyed, mintegy 2 mm-nyire, hátrafelé fokozatosan sekélyesedik.

A bal falcsont elülső felső részén a középvonaltól 25 mm-nyire egy harántirányu, 11 mm hosszú, 4 mm széles, enyhe besüppedés ismerhető fel, melynek közepén egy hasonló nagyságu, finom alig észrevehető hajszálrepedés van.

A koponyatető csontjai a fűrészelés síkjában elől közepén 11, a halántéktájon 2-3, a nyakszirttáj közepén 12, oldalt 5 mm vastagok, középcsontbéltartalmuk. A belfelületen a külsőleg leírttal megegyező repedés látható, mely mégis annyiban különbözik, hogy a

jobboldali koszorúsvarrat belső felszínén a középső harmadig terjedő repedés húzódik. A keményburok közepvastag, halvány. A horpadás területében több helyen átszakadt. A felső nyílóból üres. A lágyagyburkok vékonyak, könnyen levonhatók. A jobb félteke felső részén a horpadásos törés területében féltényérnyi besüppedés észlelhető, és ennek megfelelően a lágyagyburkok vérrel beszűrődtek. A kéregállományban elszórtan több, a közepe táján azonban a tekervények mélyére is ráterjedő vérzések ismerhetők fel. Bemetszésakor megállapítható, hogy a vérzések a fehérállományba is betérjednek, helyenként kendermagbáb-nagyságu területen összefolynak. Az oldalsó gyomrocok folyékony vért tartalmaznak, középtágek, belfelületük sima. Az érfonatok halványszederjések. Az Ammonszarvak részarányosak, egyenlő tömörségűek. A féltekék lágy tézta-tapintatúak, nagyon halványak, közepnedvtartalmúak. A törzseducok, a kisagy, a hid és a nyultvelő állománya hasonló. Szesztes szag az agyon nem érezhető. Az agyalapi erek vékonyfalúak, belhártyájuk sima.

A koponyaalap csontjai sértetlenek, A dobüregék levegőt tartalmaznak.

A szív hiányzik. A bal tüdő, - mint már előbb említettük, a mellüregben összelohadt állapotban található. A mellhártya halvány, sima. A tüdőútóér és ágai szabadok. A nagy hörgők nyákhártyája halvány, sima. A felső lebeny metszési lapja halvány, savóval igen mérsékelten beszűrődött, az alapszövet elég szívós. Az első lebeny metszési lapja hasonló. Tömöttebb, törékenyebb göcök, vagy légtelen területek, illetve vérbelehlés nem észlelhető.

A jobb tüdőnek csak mintegy tenyérnyi, az előccivel megegyező darabkája ismerhető fel. A függőér lehágó szára sima, furgalmas falu. A leválasztás az iv alatt elég szélekkel történt. A légső nyákhártyája halvány, sima. A leválasztás környezetében a szélek simák, vérbeszűrődésmentesek. A nyelvcsont szarva sértetlen, környezetében vérbeszűrődés nem észlelhető. A pajzsporc szarvai is

sértetlenek, vérbeszűrődés -mentesek. A légcső felső csomója, a garst, gégefedő nyákhárt yája halvány. A mandolák középnyagok, átmétszetük néhány szürke váladékcspaat űrit. A nyelv háts halványbarnás, sértetlen. A pajzsmirigyek középnyagok. A nyeki lágyrészekben vérzés, vérbeszűrődés nem ismerhető fel.

A gyómornak csak tenyérnyi darabkája ismerhető fel. A nyákhártya halvány. A hasnyálmirigy hüvelykujj hosszú részlete halvány, a bal vese középnyag, tokja simán levonható, metszési lapja halvány. A vesemedence és a húgyvezeték közepes tágasságu, belhárt yája halvány. A bal mellékvese vékony.

A belső szervek felett kifejezett borra emlékeztető szeszes szag ~~nyilvánvalóan~~ érezhető.

A többi szervek, nevezetesen a szív, a máj, a lép, a jobb vese, a gyomor nagyobb része, a belek hiányzanak.

A bordákon sérülés nem ismerhető fel.

Brossmann Leopoldin
jegyzőkönyvvezető.

C. / V é l e m é n y :

Mihályi Julia halálának közvetlen oka heveny elvérzés és horpadásos koponyatörés volt, ami a nyak jobboldalán a nyaki verőeret kettéválasztó szurási sérüléssel és a fejtető jobboldalán észlelt horpadásos töréssel kapcsolatban jött létre.

A koponyatörés a vérbeszűrődések és az agyállományban észlelt vérzések tanúsága szerint életben történt és valamely körülírt, tompa felületű, kemény tárgy többszöri nagyerejű behatása révén keletkezett. A fejtetőn legalább 5, de lehet hogy több ütés volt kiutatható. Abból a körülményből, hogy az oldalsó gyomrocsookban vér találtatott, arra lehet következtetni, hogy az ütések elszennvedése után néhai eszméletét veszítette.

A nyak jobboldalán észlelt szurási sérülés a nyak bőrén és a nyak légyrészein áthatolva a jobboldali anyagi verőeret kettéválasztotta. Általános orvosi tapasztalat szerint a nagy átmérőjű verőér kettéválasztása rövid idő alatt halálos elvérzést okoz. A szurás valamely éllel és hegyvel bíró, kés-szerű eszközzel ejtetett és a bemeneti nyílás méreteiből következtetve szélesebb pengélyű /konyhakés/ eszközzel a környezetben észlelt vérbeszűrődések tanúsága szerint még életben történt.

Az észlelt többi sérülések, nevezetesen a holttest feldarabolása, mely a fej leválasztásából, a felső és alsó végtagok kiízesítéséből, a törzs kettéválasztásából és a csigerek nagyrésznél eltávolításából állott, minthogy a sérülések területében életbenkeletkezést igazoló elváltozások nem észleltettek, - kétségtehenül a halál bekövetkezése után létesültek. A szétválás ^{stas} felszí-
nel arra utalnak, hogy azok élespengéjű eszközzel létesítették. *Jan*

A belső szerveken észlelt kifejezett szeszes szag arra utal, hogy elhunyt halála előtt nagyobb mennyiségű szeszesített fogyasztott.

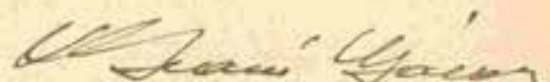
A jobb elkaron észlelt vérbeszűrődések és körülírt hámlásokról a test megragadásától, a vérbeszűrődések tanúsága szerint még életben keletkeztek és így védkezési, illetve dulakodási nyomoknak felelnek meg. Az alsó ajkak környezetében észlelt felszínes hámlások arra a következtetésre jogosítanak, hogy azok a száj befogásától, a kiáltás megakadályozásakor jöttek létre.

A meglévő és vizsgált belső szerveken kóros elváltozás nem volt kimutatható.

K.m.f.

kir. törvényszéki orvos

kir. törvényszéki orvos.

Dr. VITRAY ANTAL

egyetemi magánorvos

kir. törvényszéki orvos

BUDAPEST, XI. SZENT IMRE HG.-ÚTJA 8

Telefon: 268-450

Tekintetes

Budapesti Királyi Büntetőtörvényszéknek.

BUDAPEST.

A tekintetes kir. büntetőtörvényszék Br. sz. a.

f. évi december hó 1 -én kelt végzésére megvizsgáltam a szándékos emberölés

bűntette miatt Stern Manó és Tsa

ellen indított bűnügyben Bogár Veronika gyanúsítottat a kebli fogházban, az

iratokat áttanulmányoztam és ezen adatokra alapított véleményemről a periratok egyidejű visszaszár-

maztatása mellett a következőkben terjesztém elő:

Bogár Veronika /Poppán Pálné/ született 1898. július 2. -én Dömösön, rom.kat.vallásu, törv.elvált, gyermektelen, pedikűrös, Nagymező-utca 22.szám alatti lakos elmondta, hogy 4 elemet járt. Egyizben lopásért 9 hó börtönbüntetést állott ki. Apja 60 éves korában torokbajban, anyja 80 éves korában végelgyengülésben halt meg. 13 testvére volt, ezek közül 11 meghalt. Családi terheltségről nem számol be. Gyermekkori betegségeire nem emlékszik. Egyizben sárgasága és többször epekőrohama volt, epekőhólyagját el is távolították. 21 éves korában férjhez ment s 4 évig volt házasság. 1 terhessége 7 és 1/2 hónapos időszakban szűnt meg. 32 éves kora óta nem menstruál, azóta gyakran ismétlődő hevülései vannak. Szegeden vérhaj miatt kezelték, 4 kurát kapott. Leánykorában találgahelyen állott alkalmazásban, később Rimaszombaton nyilvánosház társtulajdonosa lett. Panaszolja, hogy ideges, ingerlékeny, feledékeny. Az utóbbi időben bár gyakran lepik meg epetáji görcsök, orvosi kezelés alatt nem állott.

A vádbeli cselekményre vonatkozólag előadja, hogy Stern Manó 10 év óta ismeri, vele viszonyt folytatott, 5 hó óta pedig közösházartásban él vele. Eleinte azt állítja, hogy havonta Sterntől 200-300 pengőt kapott, majd elismeri, hogy néhány hónapban 1000 pengőt is kapott. 1944. XI. 23.-án este, mivel görcse volt, korábban lefeküdt, el is aludt, arra ébredt fel, hogy Mihályi Julia a konyhába hívta, hol tőle vacsorát kért; a hidegétellel nem volt megelégedve s azt akarta, adjon neki melegítelt. Amint visszament a szobájába, az előszobában Mihályi Julia letépette s állítása szerint ebben a pillanatban a fürdőszobából kilépett Stern Manó s a kezében lévő fejszével Mihályit fejbeütötte. A további történetekről nem akar tudni, azt állítja beszaladt a másik szobába nővéréhez, ahol mindaddig tartózkodott, míg az előszobából zajt hallott. Amikor minden elcsendesedett visszatért a szobájába és lefeküdt. Hamar elaludt s arra ébredt fel, hogy világosság van s látta Sternt, amint a szekrényhez ment s az ott lévő üvegből egy pohár bort töltött magának és megitta, majd az üveget magával vite kiment a szobából. Látta, hogy Stern arca véres, meg is kérdezte tőle, hogy mi történt. Stern azt felelte: "megkarcoltam, borotválkoztam." Reggel felkelt s a konyhába ment, majd nővére szobájába s mivel Mihályit nem látta, kérdezte elment-e? Nővére azt válaszolta biztosan elment. A fürdőszobába mosakodott, de a holttestet nem látta. Ezután kitakarította a lakást, de semmi gyanusát nem észlelt, később elment bevásárolni s ekkor Stern megkérte hozzá csomagolópapírt. A bevásárlásból visszatérve, megfőzte az ebédet, megebédeltek s utána Stern közölte vele, hogy Mihályit megölte s a holttestet becsomagolta. Nagyon megijedt s mert Stern nagyon szereti, az mindig jó volt hozzá, ezért vállalkozott a holttestrészek eltüntetésére. A bőröndben lévő holttestrészeket, minthogy az nagyon nehéz volt, nem bírta vinni s ezért azt Stern vitte. Együtt mentek d.u. 4 óra tájban a Vilma királyné-utra s ott egy fűhöz letéve ott hagyták. Este ismét Stern-nel ment s az két fehérpapírba csomagolt holttestrészt vitt el az O-utca. Másnap, szombaton d.e. azt a csomagot, amelyikben a fej volt elhelyezve együtt kivitték a temetőbe. A temető előtt egy csokor virágot vett, azzal leplezték a csomagot s a 2. parcellába egy sírra letették. Tagadja, hogy Mihályi Julia megölésében részt vett és a feldarabolásban segédkezett. Szerinte Stern ittas nem lehetett, mert csupán a vacsora alatt fogyasztott, mint máskor is, 1 pohár bort.

V i z s g á l a t : Nevezett magasabb termetű, jól táplált, erőteljes, izmos, halvány bőrű, közepesen vértelt nyálkahártyájú, 46 éves egyén. Szemmozgásai szabadok, látái közép-tágak, kerekék, egyenlőek, fényre és alkalmazkodásra jól reagálnak. Önkéntes szemrengés nincsen, behunyt szemmel nem inog, biztosan hajlik. A két arcfél beidegzésében különbség nem észlelhető. Az arcidegpontjai nem érzékenyek. Nyelve nincs bevonva, csuca nem remeg. A garatképletek tiszták. Pajzsmirigyje nincs megnagyobbodva. Mellkasa domboru. A tüdők felett kopogtatási és hallgatódzási eltérés nem észlelhető. Emlői emberfejnyszerűek, a bimbóudvarok halványbarnásak. A bimbék félmogyorónyiak, nyomásra váladékot nem ürítenek. A szivtompulat határa rendes. A szívhangok zörejmentesek. A has elődomborodó, jobboldalán halvány, középen behuzódott és fillérnyire kiszélesedett, halvány mütéti heg látható. A hasban kóros elváltozás nem tapintható. A méh közepnagy, tömött, izomzata tömött, jó tonusu. Az ízületek szabadok. Csontrendszere minden külsőleg megállapítható elváltozás nélküli. Reflexei testszerte kiválthatók, a közepesen élénkebbek.

Testén bántalmazásból eredő külsérülési nyomok nem észlelhetőek. Beszéde értelmes, minden alaki és tartalmi eltérés nélküli. Emlékezőképessége kóros kiesést nem mutat. Térben és időben kellően tájékozott. Praktikus ismeretei mindennapi élet követelményeinek megfelelnek. Erkölcsi érzéke fogyatékos, d-e a jót a rossztól, a tiltottat a megengedettől meg tudja különböztetni. Hallucinációkról és téveseszmékről nem számol be.

V é l e m é n y : Bogár Veronika vizsgálatakor a szellemi kör-
mélyebb zavaraira utaló jelenségek, érzéksalódások, téveseszmék nem vol-
tak kimutathatók. Emlékezőképessége kóros kiesést nem mutat. Ismeretköre
a mindennapi élet igényeit kielégíti, arckifejezése értelmes, felbőgása,
képzettársítása és tájékozódása zavartalan, hangulata kóros színezet nélkü-
li, magatartása rendezett. A terhére rótt cselekmény jelentőségét felfogja
és azzal szamben kellő ügyességgel védekezik. Erkölcsi érzéke bár fogyaté-
kos, a jót a rossztól, a tiltottat a megengedettől meg tudja különböztetni.
Mindezek alapján megállapítottuk, hogy vádlott jelenleg nem szenved és a
terhére rótt cselekmény idejében sem szenvedett elmezavarban vagy önfüdat-
lanságban, ami akaratának szabadelhatározási képességét kizárná vagy kizár-
ta volna.

Mindazonáltal a vádlottnál kimutatható ideges tünetekből erköl-
csi érzékének fogyatékoságából, helytelen életvezetéséből, arra lehet kö-
vetkeztetni, hogy e kóros alkata révén könnyebben határozhatta el magát a
vádbeli cselekmény elkövetésére, mint más ép alkattal bíró egyén.

Béntalmazásra utaló külsérelmi nyomok nem voltak kimutathatók.
Mulékony vagy idült betegségre utaló elváltozások, valamint terhesség
fennforgása sem volt megállapítható.

Budapest, 1944. december 1.

Doktori Filozófiai Levéltár
egyetemi magántanár,
kir. tv. székeli orvos.

Székely Antal
egyetemi magántanár,
kir. törvényszékeli orvos.

Dr. VITRAY ANTAL
 egyetemi magánorvos
 kir. főorvos
 BUDAPEST, XI. SZENT IMRE HG.-ÚTJA 8
 Telefon: 268-450

Tekintetes

Budapesti Királyi Büntetőörvényszékek.

BUDAPEST.

A tekintetes kir. büntetőörvényszék Br. sz. a.
 f. évi december hó 1. -én kelt végzésére megvizsgoltam az emberölés bűntette
 miatt Stern Manó és Tsa
 ellen indított bűnügyben Stern Manó gyanúsítottat a keblő fogházban, az
 iratokat áttanulmányoztam és ezen adatokra alapított véleményemet a periratok egyidejű visszazár-
 maztatása mellett a következőkben terjesztem elő:

Stern Manó született 1890. július 20. -án Zsámbékon, állítása
 szerint 2 év óta katolikus, azelőtt izr. vallású volt, nőtlen, bőrkereske-
 dő, III. Hunor-utca 11. szám alatti lakos, 5 hó óta Nagymező-utca 22. szám
 alatt lakik. Előadta, hogy 4 elemet járt, az első és a negyedik osztályt
 ismételte, katonai szolgálatot teljesített 1914-ben Szerbiában mellkas-
 lövést szenvedett, 50 %-os hadirokkant. Apja 46 éves korában a belassa-
 gyarmati elmeegógyintézetben halt meg, anyja Fleischmann Róza 33 éves ko-
 rában ismeretlen betegségben, apai nagybátyja pedig elmebajban, 10 test-
 vére volt, 9 még kiskorában meghalt. Fiatalkorában tüdőgyulladás, később
 izületi gyulladás volt, 3 év előtt vérhaj miatt injectios kezelést kapott.
 Az utóbbi időben beteg nem volt, orvos nem kezelte, gyógyszert nem szedett.
 Panaszolja, hogy nagyon ideges, feledékeny, feje zug, szédül és sokszor
 nem tudja mit cselekszik. Tettét megbánta és ittassággal védekezik.

A cselekményre vonatkozólag a következőket adja elő. Bogár Veronikát 10 év óta ismeri. 5 hó előtt hozzá ment lakni s a teljes ellátásért

és lakásért havonta 1000 pengőt fizetett. Tagadja, hogy Bogár Veronikával viszonyt folytatott. Szeged kiűritése után Mihályi Julia és Bogár Veronika nővére jöttek a lakásba s azóta ott laknak. Mihályi Juliát iszákos, veszekedős nőnek ismerte. 1944. november 23. -án este 7 óra tájban Bogár Veronika már ágyban volt és ő vetkőzni kezdett, amikor Mihályi Julia házatért veszekedett, lármazott, láthatólag ittas volt és vacsorát kért Bogár Veronikától. Az előszobába veszekedés kezdődött s ő látta, hogy Mihályi Julia fejszével támadt Bogár Veronikára, ő közbe lépett, kicsavarta kezéről a fejszét és egyszer Mihályi fejére ütött. Azt állítja annyira ittas volt ő maga is, hogy a továbbiakra már nem emlékszik. Nem emlékszik, hogyan került Mihályi a fürdőszobába, hogyan és mikor halt meg, csak annyit ismer el, hogy 5 perc alatt a holttestet a fürdőszobában feldarabolta, majd elcsomagolta. A tett elkövetése után kezet mosott és lefeküdt. Másnap a becsomagolt holttestrészeket Bogár Veronikával együtt különböző helyekre vitték. Tagadja, hogy Bogár Veronika a cselekmény elkövetésében és a holttest feldarabolásában résztvett. Tettének okáról felvilágosítást nem ad, azt állítja, annyira részeg volt, hogy semmire sem emlékszik.

V i z s g á l a t : Nevezett alacsonytermetű, elég jól táplált, közepes izomzatú, halvány bőrű, közepesen vértelt nyálkahártyájú, 54 éves egyén. A fejtető kopasz, a meglévő haj barna színű. A két arcfél beidegzésében különbség nem észlelhető, az arcidegpontok nem nyomásérzékenyek. Szemmozgásai szabadok, látási középtávok, kerek, egyenlők, fényre és alkalmazkodásra elég jól reagálnak. Önkéntes szemrengés nincsen. Behunyás szemmel nem inog, biztosan hajlik. Felső és alsó teljes műfogsort visel. A nyelv háta nincs bevonva, csucsa nem remeg, a garatképletek tiszták. Pajzsmirigyje nincs megnagyobbodva. Mellkasa domború. A bal mellkasfél felső részén és a hát baloldalának felső részén 1-1 halvány behuzódott heg látható. A tüdőknél kopogtatási és hallgatódzási eltérés nem észlelhető. A szívotompulat határa rendez. A szív és a nagyedények hangjai zörejtmentesek. Orsói érverése közepes teltségű, közepes hullámu, szabályos ütemű, percenként 76. Vérnyomása 120/60 Hg mm. A hasban kóros elváltozás nem tapintható. A bal sérvkapu tág, a mutatóujj végét könnyen befogadja. Az izomzat közepes tömörségű és tónusu, az ízületek szabadok. Csontrendszere minden külsőleg megállapítható kóros elváltozás nélküli. Reflexei testszerte kiválthatók, a közepesenél élénkebbek, de kórosan nem fokozottak. A jobb alkar alsó harmadában szíjbilincstől eredő felszínes hémhorzsolás észlelhető.

Beszéde értelmes, minden alaki és tartalmi eltérés nélküli. Iskolai és praktikus ismeretei a mindennapi élet körülményeit kielégítik. Fejben elég jól számol, bár eleinte néhányszor azonos téves eredményt mond. Emlékezőképességében kóros kiesés nem észlelhető. Térben és időben kellően tájékozott. Hallucinációkról és téveseszmékről nem számol be. Erkölcsi érzéke fogyatékos. A statáriumról tudott. Tettét megbánta és ittasságával védekezik.

V é l e m é n y : Stern Manó vizsgálatakor a szellemi kör mélyebb zavarára utaló jelenségnek nyomát sem állapítottuk meg. Arc kifejezése értelmes, hangulata kóros színezet nélküli, felfogása, tájékozódása és képzettársítása zavartalan, emlékezőképessége kóros kiesést nem mutat, ismeretköre a mindennapi élet igényeit kielégíti és társadalmi helyzetével arányban áll. Magatartása rendezett, a terhére rótt cselekmény jelen-

tőségét felfogja és azzal szemben kellő ügyességgel védekezik. Tekintettel továbbá arra a körülményre, hogy tévesesszméket, érzékesalodásokat sem tudtunk megállapítani, továbbá, hogy a cselekmény ép lélektani indokai felismerhetők, megállapítottuk, hogy vádlott jelenleg nem szenved és a terhére rótt cselekmény elkövetése idejében sem szenvedett öntudatlanságban vagy elmezavarban, ami akaratának szabadelhatározási képességét kizárná vagy kizárta volna.

Abból a körülményből, hogy a cselekmény lefolyását elég folyamatosan adja elő és csak az őt terhelő részekre nem akar emlékezni, de ismétléskor mindig újabb részlettel bővíti előadását, arra lehet következtetni, hogy ittas nem lehetett.

Erkölcsei érzékének fogyatékoságából, a kimutatható degeneratívus jelekből, továbbá az ideges tünetekből az állapítható meg, hogy vádlott e káros alkata miatt akaratának szabadelhatározási képességében bizonyos mértékben korlátozva lévén könnyebben határozhatta el magát a terhére rótt büncselekmény elkövetésére, mint más ép alkattal bíró egyén.

A jobb alkar alsórészében észlelt szíjbilincstől eredő, felszínes horzsolástól eltekintve külsérülés nyoma nem volt kimutatható, mulékony vagy idült betegség jelei sem voltak megállapíthatók.

Budapest, 1944. december 1.

Dr. J. Perisódy Imre
 egyetemi magántanár,
 kir. törvényszéki orvos.

Dr. Újváry Antal
 egyetemi magántanár,
 kir. törvényszéki orvos.

Br. XIV. 11.235 /2 szám.
1944.

A M A G Y A R S Z E N T K O R O N A N E V É B E N I

A budapesti kir. büntetőtörvényszék mint rögtönítélő bíróság nyilvános főtárgyalás alapján meghozta a következő
i t é l e t e t :

Az 1944 évi november hó 27. napjától előzetes letartóztatásban lévő

S t e r n M a n ó vádlott, aki született 1890. évi július hó 20. napján Zsámbékos² és budapesti lakos, izr., nőtlen, nyersbőr kereskedő, katona volt, írni olvasni tud, vagyonos, bűnös a Btk. 279. §-ába ütköző szándékos emberölés büntetében.

A kir. büntetőtörvényszék mint rögtönítélő bíróság ezért Stern Manó vádlottat a 6130/1944 M.E. sz. rendelet 3. §-ának 3. bekezdése és a Btk. 289. §-a alapján a Btk. 91. §-a alkalmazásával életfogytig tartó fegyházbüntetésre mint főbüntetésre, ezenfelül 10 évi hivatalvesztésre mint mellékbüntetésre itéli.

A szabadságvesztésbüntetést megkezdésének napjától, a hivatalvesztést pedig a szabadságvesztésbüntetés, vagy a szabadságvesztésbüntetés elévülésének befejezésétől kell számítani.

Vádlott a Bn. 479. és 480. §-a értelmében köteles az eddig felmerült, valamint az ezután felmerülő bűnügyi költséget az államkincstárnak megtéríteni.

A kir. törvényszék a bűnjelként őrzött 1 drb. fejszét és 1 drb. bőröndöt a Btk. 61. §-a alapján elkobozni, a Stern Manó vádlottól lefoglalt 12.700 azaz Tizenkettőezerhét száz pengő készpénzt az 1600/1944 M.E. számú rendelet értelmében a Stern Manó vádlott részére nyitandó zárolt számlára befizetni rendeli.

A kir. törvényszék az ítéletet a Bp. 494. §-a alapján a budapesti kir. ügyészségnek, a mellékbüntetés nyilvántartása végett pedig a Bp. 330. §-a alapján Budapest Székesfőváros Polgármesterének és az 1938. évi XIX. t. c. 29. §-a alapján Budapest Székesfőváros Központi Választmányának kézbesítetteti.

A kir. törvényszék mint rögtönítélő bíróság Popán Pálné szül. Bogár Verona 46 éves, dömösi születésű és budapesti lakos r. k. vallásu, törv. elvált, pedikűrösnő, írni olvasni tudó, vagyontalan vádlottra vonatkozólag a 8020/1939. M.E. sz. rendelet 20. §-a alapján kimond-

ja, hogy reá nézve további rögtönbiráskodási eljárásnak helye nincs s vele szemben az iratokat további eljárás végett a rendes bírósághoz, illetve egyelőre a budapesti kir. ügyészséghez teszi át és nevezett vádlottnak az m.kir.rendőrség budapesti főkapitánysága által elrendelt és 1944 évi november hó 27.napjától kezdődő előzetes letartóztatását fenntartja azzal, hogy ez az előzetes letartóztatás- a 6130/1944 M.E. sz.rendelet 5.§-a értelmében a rendes bíróság főtárgyalásának kitűzéséig tart.

I n d o k o k :

A kir.büntetőtörvényszék mint rögtönítélő bíróság a főtárgyalás adatai alapján a következő tényállást állapította meg:

Stern Manó vádlott hosszú idő óta ismeretségben volt Popán Pálné sz.Bogár Veronikával és vele szerelmi viszonyt folytatott. Popánné legutóbb Budapesten Nagymező u. 22-23 szám alatt lakott és 1944. évi júliusában ide költözött hozzá Stern Manó is, ki mint zsidó egyén a zsidókra vonatkozó rendelkezések alól menekülendő bujkált a hatóságok elől s be sem jelentette magát és mint Popánné elvált férje szerepelt, mi célból Popánné rendelkezésére bocsátotta neki volt férjének személyi okmányait.

1944.október eleje táján Popánnéhoz költözött Mihályi Julianna sértett is, aki régebben Rimaszombaton egy Popánné által vezetett nyilvános házban volt kéjnos, s ki még abból az időből ismerte Stern Manót.

Sértett gyakran volt ittas állapotban és sokszor veszekedett Stern Manóval s több ízben megfenyegette őt azzal, hogy bujkálása miatt feljelenti. Stern tartott tőle, hogy sértett beváltja fenyegetését és többször tett olyan kijelentést is, hogy aki az ő életére tör, annak ő is az életére fog törni.

1944. november 23-án este 7 óra tájban is ittasan tért haza sértett és meleg vacsorát követelt Popánnétól s miután ez nem volt, veszekedni kezdett vele. A veszekedés dulakodássá fajult. A zajra figyelmes lett Stern Manó is és magához véve a fürdőszobában lévő fejszét besietett az előszobába ahol a sértett és Popánné huzalkodtak. Beavatkozása folytán abbahagyták nevezettek a dulakodást, sőt Popánné ki is ment a szobából, mire Stern Manó és sértett kezdtek dulakodni egymással és eközben Stern Manó a nála lévő fejsze fokával nagy erővel három ütést mért sértett fejére, ki erre nyomban eszméletét veszítette és röviddel utóbb meghalt.

Ezután, hogy a cselekmény nyomait eltüntessék, Popánné az előszobában a vérnymokat felmosta, Stern Manó pedig a hullát fel-

darabolta és egy bőröndbe és két zsákba rakta bele.

Másnap Popánné a sértett fejét papirba csomagolva kivitte a rákoskereszturi temetőbe és ott egy sirhantón a virágok alá rejtette el, majd Stern Manóval együtt a bőröndöt a Vilma királyné ut 6 sz. ház kapujába, a másik két csomagot pedig az Ó utca 28 számú ház kibombázott üzlethelyiségének ablakmélyedésében rejtették el. A csomagokat járó-kezők megtalálták és azok alapján a bűncselekmény kiderült. Stern Manó vádlott a vele szemben vád tárgyává tett bűncselekmény tekintetében a nyomozás során és pedig úgy a detektívek, mint a rendőrkapitányság által történt kihallgatása alkalmával a fenti tényállásnak megfelelő részletes beismerő vallomást tett. Ezen vallomásait a főtárgyaláson visszavonta olyan értelemben, hogy bár nem tagadta a terhéről cselekmény elkövetését, sőt azt lényegében kifejezetten lehetségesnek mondotta, azonban azzal védekezett, hogy ő a vád beli alkalommal annyira ittas volt, hogy jóformán alig emlékszik a történetekre, s épen ezért a nyomozás során nem is tehetett aprólékos részletekre is kiterjedő beismerő vallomást és ha ilyet tett - mert erre sem tud vissza emlékezni - ez csak a vele szemben alkalmazott kényszer hatása alatt történhetett.

A rögtönítélő bíróság Stern Manó vádlottnak ezt a védekezését nem fogadta el és pedig részben azért, mert a nyomozást vezető és a főtárgyaláson tanuként kihallgatott detektív megcáfolta vádlottnak a kényszerre vonatkozó előadását s vallotta, hogy a vádlott a vallomását teljes egészében önként s folyamatosan tette meg - , részben pedig azért, mert a főtárgyalás egyéb adatai, nevezetesen Popán Pálné vádlottnak valamint a kihallgatott tanuknak, orvosszakértőknek vallomása, illetve véleménye, s a bűnjelek mint tárgyi bizonyítékok Stern Manó nyomozati vallomásait támogatják, így tehát ezeket a vallomásokat kellett olyanoknak tekinteni, mind amelyek a valódságot fedik.

Stern Manó vádlottnak az öntudatlan részzegeggel való védekezését egyébként élénken cáfolja még az is,

hogy vádlott a bűncselekmény időpontjára vonatkozólag egyes dolgokra és szinte lényegtelen apróságokta részletekre feltűnő pontossággal emlékszik,

hogy a hulla feldarabolását az orvosszakértői vélemény szerint feltétlenül biztos kézzel, ésszerűen s tudatos munkára való módon végezte, -

hogy a bűncselekmény nyomainak eltüntetése tekintetében higgadt és megfontolt s logikus gondolkozásra mutató eljárást követett

s hogy ezt az egész műveletet olyan óvatosan, vigyázattal és csendben végezte, hogy a mellette lévő szobák lakói semmiről sem nyerték tudomást és semmi gyanus körülményt nem észleltek.

Stern Manó vádlottnak ekként bizonyított fenti tényállás szerinti cselekménye a Btk. 279. §-ában ütköző szándékos emberölés büntetvényének tényálladási elemeit meríti ki, mert figyelemmel a vádlottnak ama többször hangoztatott kijelentésére is, hogy aki az ő életére tör, annak ő is az életére fog törni, - a bból, hogy vádlott egy favágó fejszével, tehát az emberi élet kioltására kétségtelenül alkalmas eszközzel, egymásután több ízben és nagy erővel mért ütésekkel a sértett fejére, tehát olyan testrészre, hol köztudomás szerint ilyenszerű bántalmazás feltétlenül halálössé válik, - a vádlott ölési szándéka nyilvánvaló és mert vádlott cselekménye és sértett halála közt az okozati összefüggés az orvosszakértői vélemény szerint megvan.

Mínt hogy pedig vádlott cselekménye az 1250/1944 M.E. sz. rendelet értelmében - tekintettel arra, hogy a 8020/1939 M.E. sz. és illetve a 6130/1944 M.E. sz. rendeletek szerinti feltételek is fennforognak - rögtönbiráskodási eljárás alá tartozik s így vele szemben a rögtönbiráskodási eljárás szabályai nyernek alkalmazást, - és

minthogy az orvosszakértők véleménye szerint a 6130/1944 M.E. számú rendelet 2.§-ában írt esetek egyike sem forog fenn, vagyis vádlott sem elmebetegségben, sem mulékony súlyos betegségben nem számít és 15. életévét betöltötte s vele szemben büntethetőséget megszüntető ok sem forog fenn, bűnösségét meg kellett állapítani és megbüntetni.

A büntetés kiszabásánál a rögtönítélő bíróság enyhítő körülményként mérlegelte, hogy vádlott

az orvosszakértők véleménye szerint degenerált, korlátozott, beszámíthatóságú egyén, -

hogy az 1914. - 1918. -iki világháboruban kitüntetések szerzett és 50 %-os hadirokkanttá vált, -

hogy tettét civakodás hevében és vadházastársának bántalmazása miatt felhevült lelkiállapotában követte el, - végül

hogy sértett állandóan fenyegette vádlottat, - ki a hatóságok elől való bujkálásával a zsidókra vonatkozó rendszabályok alól ki akarta vonni magát, - hogy felfogja őt jelenteni s ez az életébe kerül neki.

Ellenben súlyosítóként vette figyelembe a rögtönítélő bíróság a vádlott büntetett előéletét, tekintettel azonban arra, hogy hosszabb idővel ezelőtt elszenvedett két kisebb büntetésről van szó, ennek nem nagy fontosságot tulajdonított.

A tulnyomóaknak talált enyhítőköztülményekre tekintettel a rögtönítélő bíróság a 6130/1944 M.E. számú rendelet 3.§-ának 3. bekezdése alapján a Btk. 9~~2~~¹§-t alkalmazta s ugyancsak a most hivatkozott rendelethely értelmében - figyelemmel arra is, hogy álláspontja szerint a nyugalom és a közrend helyreállításának érdeke a halálbüntetés kiszabását nem tette elkerülhetetlenné - vádlottat életfogytig tartó fegyházbüntetésre ítélte.

Popán Pálné vádlottal szemben a rögtönítélő bíróság a főtárgyalás adatai alapján nem látott bizonyítottnak olyan cselekményt mely rögtönbíráskodási eljárás alá tartoznék, mivel az ő terhére jelenleg csupán a Btk. 374. §-ába ütköző bünpartolás vétsége látszik fennforogni, - miért is reá nézve a 8020/1939 M.E. számú rendelet 20. §-a értelmében kellett intézkedni.

Az ítélet egyéb rendelkezései a felhívott törvényszakaszokon alapulnak.

Budapest, 1944 évi december hó 2.napján.

Tekintetes Büntetőtörvényszék!

Alulírott Stern Manó vádlott az ellenem szá-

dékos emberölés büntette miatt Br. XIV.11.235/1944. szám a-
latt folyamatban volt bünygyben ./.. alatt igazolt védóm ut-
ján mély tisztelettel kérem,

méltóztassék az ellenem folyamatban levő bün-
ügyemet újból kitűzni s a megtartott tárgyalás után engem a
vád és következményei alól felmenteni,

egyidejűleg az 1946.évi XIV.törvénycikkre hi-
vatkozással mondja ki az eljáró tanács már most azt is, hogy
a Bp. 149.§.-ában kötelezően előírt előzetes letartóztatásom-
tól eltekint s megengedi, hogy védekezésemet az eljárás fo-
lyamata alatt szabadlábban terjeszthessem elő.

I n d o k o l á s :

A megállapítható tényállás szerint az 1944.
évi július hó 6. napjától kezdődően az abban az időben fenn-
álló antidemokratikus kormányintézkedések következtében mint
zsidó származású egyén bujkálni kényszerültem a az 1944. évi
július hó 6. napjától Popan Pal nevére kiállított iratokkal
VI.Nagymező utca 22/24 számú ház II.em.3. ajtószám alatti
lakásban bujkáltam. A lakás főbérlője Bogár Veronika nevű is-
merősöm volt, aki rajtam kívül még Szv. Kohut Józsefné, Neu-
bauer Györgyné és Szv. Sali Istvánné nevezetű, ugyancsak zsi-
dó származású egyéneket rejtette el a lakásban. Ugyanitt le-

kott a most említetteken kívül egyebek között Mihályi Julianna nevű kéjvő is.

Mihályi Julianna több ízben megfenyegetett azzal, hogy mint bujkáló zsidót fel fog jelenteni a nyilasoknál, e háttér mellett az 1944. évi november hó 23. napján este Mihályi Julianna sértettet összeveszés közben baltaival megölttem.

A rögtönítélőbiróság az 1944. évi december hó 2.-án össze is ült, tárgyalt az ügyemben, hirdetett ítéletet, melynek következtében engem az országos gyűjtőfogházban helyeztek el, ahonnan a felszabadító orosz csapatok szabadítottak ki, azóta szabadlábban vagyok.

Megállapítható az iratokból az is, hogy azt a határozatot, melyben engem bűnösnek mondtak ki, a tanács tagjai közül senki alá nem írta, annak aláírása a tekintetes Büntetőtörvényszék hivatalos tudomása szerint már nem is lehetséges, mert az ítélőtanács tagjai valamennyien az azóta eltelt háborus viszonyok következtében vagy meghaltak, vagy eltűntek,

de megállapítható az iratokból az is, hogy az ott elfekvő fogalmazványnak látszó irat illetve ítélet rendelkezőrésze és az indokolása között ellentmondás van, amennyiben a rendelkezőrész a Btk. 91.§.-át, míg az indokolás a Btk. 92.§.-át hívja fel a büntetés kiszabásánál.

A most előadott tényállás szerint kétségtelen, hogy az 1944. év november havában elkövetett cselekményem rögtönítélő eljárás alá tartozott. Ez az eljárás azonban annak idején befejezést nem nyert, annak ellenére,

hogy ugynevezett ítélethirdetés történt s azután engem szabadságvesztés büntető intézetbe szállítottak át.

A rögtönítélő bíróság határozata a hivatkozott hiányosságoknál fogva perjogi okokból semmis, meg nem történtnek tekintendő, az ellenem folyó bűnügy már csak azért is rendes bíróság által tárgyalandó, mert a rögtönítélő bíróság hatásköre az 1945. év nyarán kormányintézkedés következtében megszűnt.

Az ügy érdekében már most előadom a következőket: kezdettől fogva azzal védekeztem, hogy a bűncselekményt magam és sorstársaim életének a megmentése végett kellett elkövetnem.-

Néhai Mihályi Julianna kéjné, iszákos, erőszakos durvalelkű nő volt. A nyomozás során kihallgatott tanúk: Bogár Veronika, Borbály Jánosné, Stern Miksa, Neubauer György né, Özv. Sali Istvánné, Bogár Rozália ezt a körülményt egyöntetűen vallották.

Ily lelki berendezkedés mellett alaposan lehetett és kellett attól tartanom, hogy fenyegetését, mely szerint bennünket, mint bujkáló zsidókat a nyilasoknál fel fog jelenteni, be fogja váltani.

Hogy tényleg fenyegetett ezzel, már a nyomozás során vallotta rajtam kívül Bogár Veronika, Stern Miksa tanu is, - ebben az irányban egyébként részletes nyomozás nem is folyt, ami az akkori nyilas idők felfogása szerint elképzelhetetlen is volt.

Erre a fenyegető magatartásra utal Borbály Jánosné vallomása, mely szerint Mihályi Julianna "élős-

ködött" Bogár Veronikán, aki a lakás főbérlője volt s bennünket zsidókat bujtatott: másképp el isem képzelhető, hogy a veszekedős, durvalelkű, iszákos nő a lakásban meg-túrte volna.

A vádbeli este is az történt, hogy Mihályi Julianna ittasan hazajött, vacsorát követelt, a neki adott étellel elégedetlenkedett, majd összeveszve Bogár Veronikával el akart távozni a lakásból, hogy bennünket a nyilasoknál feljelentsen. Bogár Veronika igyekezett visszatartani, ekkor nekiesett, fojtogatni kezdte, s ekkor a-vatkoztam én bele, kétségbeesésemben, végszükségből, mert más mód most már nem volt, hogy visszatartsuk Mihályi Juliannát a feljelentéstől.

Ha akkor ki tud menni a lakásból, mi zsidók mindannyian elpusztulunk.-

Ha a kihallgatásokat a tekintetes Büntetőtörvényszék az új főtárgyaláson fogantositani fogja, ez a részletmotivum minden kétséget kizáróan bizonyítást fog nyerni, a cselekménynek végszükségből, de legalább is jogos önvédelemből való elkövetése pedig büntethetőséget megszüntető ok folytán felmentésemet eredményezheti!

Szabadlábban való védekezésem megengedhetőségét az alábbiakkal vagyok bátor előterjeszteni:

Önként jelentkeztem a tekintetes Büntetőtörvényszék előtt az ügyem letárgyalása végett, hát-ralévő rövid életemnek ezt a szégyenfoltját nem tudom tovább elviselni, itt a földi életben kívánom, hogy fölöttem

elkövetett cselekményemért a földi bíróság döntsön. Megnyugvással akarok élni itt a földön, azzal a megnyugvással, melyet a pártatlan földi bíróság tud adni a vezekelni kívánó embernek. Ugy érzem ugyan, hogy tettem végső rugója annak idején életemnek s a velem együtt lakó, ugyancsak bujdosni kényszerült sorstársaim életének a megóvása volt, végszükségből, de legalább is jogos védelemből követtem el, önmagam azonban nem adhatom meg magamnak a feloldozást, lelkiismeretem megnyugvását csak a bírói ítélet tudja visszaadni.

Hivatkozom mély tisztelettel arra is, hogy a 9.590/1945.M.E. számú rendelet általános kegyelmet adott mindazoknak a bűnösöknek, akik cselekményeiket üldözött voltuk miatt, azzal összefüggésben követték el. Ha a mélyen tisztelt ítélőbíróság ennek a feltételeit javamra megállapítaná, még abban az esetben is szabadulnék tettemnek minden következménye alól, ha megállana az általam tápadott, alá nem irt ítélet. Ebben az esetben azonban fogvatartásom, vagy letartóztatásom ép ezt a kegyelmi tényt hiusítaná meg legalább is részben, arra az időre, míg ügyem végérvényesen elbírálást nem nyert.

Hivatkozom végül még magas koromra, 60 év felé járok, beteges állapotomra, szökésemtől a fegyverszüneti állapotokra tekintettel sem, de azért sem kell tartani, mert állandó bejelentett lakásom és keresetem, rendes foglalkozásom van.-

Tisztelettel:

Stern Manó.

BUDAPESTI KIR. BÜNTETŐ TÖRVÉNYSZÉK

FOLAJSTROMCZAM
KEZELŐRŐL

ÉRK: 1947 JAN -2

31
21

ELŐNY 1 IV - 1947

ELŐNY 1 IV - 1947

11235

9HH

*Lóra Folajstromcselekedete.
Nj nem elvitt a
tenor, mint a
felvetteli hivatal.*

Dán

P. III.

BUDAPESTI KIR. BÜNTETŐ TÖRVÉNYSZÉK
FOLAJSTROMCZAM
KEZELŐRŐL
ÉRK: 1946 JAN 23
ELŐNY 1 IV - 1947
A pekiátes Bűntető törvény-
széknek,
Buda~~pest~~en.

3

11235
9HH

Kérelme:

Stern Manó vádlott,
budapesti /V. Bajcsy-Zsilinszky
Endre ut 3.sz. lakósnak,

képv: **Dr. AMBRUS JÓZSEF**
Ugyvéd
Bpest, V., Vörösmarty-ut. 11.
Telefon: 187-028

B. XIV. 11. 235/1944.
számhoz,
bentiek tárgyában.

905-27 az a jogdíjra kifizetés

KW

Szabadlábban levő szándékos emberölés büntette miatt elítélt Stern Manó bűnügyében a budapesti Főállamügyész Ur 1947.f.ü.6025/2. számú kérvényének szabályszerű tárgyalását rendelte el. Ennek folytán az ügyészségi utasítás 81.§.-a szerint az összes iratok és a kegyelmi kérvény csatolása mellett a Kegyelmi Tárgyalást a következő Véleménnyel nyitom meg:

Stern Manó 57 éves, zsámbéki születésű, budapesti V. Bajcsy Zsilinszky ut 3 lakós, kereskedő foglalkozású az erkölcsi bizonyítvány szerint büntetlen előéletű de a "Törzskönyvi kivonat" szerint büntetett előéletű, nőtlen, a Btk.279.§.-ába ütköző szándékos emberölés büntette címén a budapesti büntető törvényszék 1944.évi december hó 2.napján kelt.Br.XIV. 11235/944/2.számú ítéletével a megkezdéstől számítandó életfogytig tartó fegyházbüntetésre és 10 évi hivatalvesztésre ítélte.

Elítélt büntetését 1944.december 2.-án kezdette meg és 1945. január 5.-én szabadult.

Elítéltnak büntetése folytatására a kegyelmi kérelem érdemleges elintézéséig halasztása van.

Az ítéletben megállapított tényállás a következő: Stern Manó hosszú idő óta ismeretségben volt Popán Pálnéval. A zsidótörvények idején Stern Manó Popánnéhoz költözött s ott bujt meg, be sem jelentve magát és mint Popánné elvált férje szerepelt. Erre a célra Popánné, rendelkezésére bocsájtott volt férjének személyi okmányait. 1944.október eleje táján hozzájuk költözött Mihályi Julianna sértett is, aki régebben Rimaszombatban egy Popánné által vezetett nyilvános házban volt kéjnök, még abból az időből ismerte Stern Manót. Sértett gyakran volt ittas állapotban és sokszor veszekedett Stern Manóval, akit több ízben megfenyegetett, hogy bujkálása miatt feljelenti. Stern vádlott tartott tőle, hogy sértett beváltja fenyegetését és többször tett olyan kijelentést is, hogy aki az ő életére tör, annak ő is az életére fog törni. 1944. november 23.-án este 7 óra tájban is ittasan tért haza sértett és meleg vacsorát követelt Popánnétól s miután ez nem volt veszekedni kezdett vele. A ve-

szekedés dulakodássá fajult. A zajra figyelmes lett Stern Manó is: magához véva a fürdőszobában levő fejszét, besietett az előszobába, ahol sértett és Popánné huzalkodtak. Beavatkozása folytán abbahagyták nevezettek a dulakodást sőt Popánné ki is ment a szobából, mire Stern Manó és a sértett kezdtek dulakodni egymással és eközben Stern Manó a nála levő fejsze fokával nagy erővel három ütést mért sértett fejére, aki erre nyomban eszméletét veszítette s röviddel ezután meghalt. Hogy a cselekmény nyomait eltüntessék, Popánné az előszobában a vérnyomokat felmosta, Stern Manó pedig a hullát feldarabolta, bőröndbe és két zsákba rakta, majd Popánnéval a városban különböző helyeken helyezték el.

Elítélt jegyzelmi kérvényében azt adja elő, hogy a fenti bűncselekményt a maga, valamint a sorstársai életének megmentése végett kellett elkövetnie.

A nyomozás során kihallgatott Stern Manó, Stern Miksa, Neuhauser Györgyné, özv. Saly Istvánné, valamint Kohut Józsefné vallomásai alapján az állapítható meg, hogy nevezettek, mint a vallásuk miatt üldözött egyének Bogár Veronika férjezett Popán Pálné lakásában bujtak el, azonban a sértett egyedül Stern Manó kilétét ismerte csupán. Sértett alkoholista, teljesen megbízhatatlan, kissámíthatatlan, összeférhetetlen, veszekedő természetű volt, aki, habár az ott lakók többsége állandóan kérlelte, mégis igen gyakran megfenyegette Stern Manót azzal, hogy fel fogja jelenteni és megfogja mutatni, hogy el fogja vitetni. Így az ott elbújt jogfosztottak biztonságát állandóan veszélyeztető, magatartása következtében Stern Manó állandóan félelemben és rettegésben töltötte napjait; a feljelentés komoly kilátásba helyezése Stern Manónak és a vele elbujtának életét veszélyeztette.

Mihályi Julianna fenyegetései legutóbb 1944. november 23.-át megelőzően 2 vagy 3 nappal tette meg.

1944. november 23.-án, vagyis a cselekmény elkövetése idejében a vallása miatt üldözött Stern Manó, a félelemnek teljes hatása alatt állott és az a félelem, rettegés fokozódott akkor, amikor a szokás szerint részeg állapotban lakására hazatért sértett a lakásadójaival aneki nyújtott vacsora miatt

összeveszett és dulakodott s minthogy ebbe a dulakodásba ő maga / Stern Manó / is beleavatkozott és Mihályi Juliannát félrelőkte, tudatára ébredt, hogy Mihályi Julianna, az őt ért vélt sérelem miatt fenyegetését be fogja váltani e felélem és rettegés hatása alatt követte el Stern Manó a fentebb körülírt cselekményét.

Stern Manó az ujkeletü erkölcsi bizonyítvány szerint büntetlen előéletü; a beérkezett értesítések szerint a letartoztatása alatt magaviselete ellen kifogás nem merült fel; a népbiztonság, valamint az államrendőrség politikai osztályának nyilvántartásában nem szerepel.

Ezekre tekintettel az elítélt javára a legfelsőbb kegyelem megadását indokoltnak tartom.

Ezek után nyilvánítsa a törvényszék is véleményét és azt az iratokkal a Főállamügyész urhoz sürgősen terjessze fel.

Budapest 1948 évi február hó 16. napján.

Kronberg s.k. államügyész.

kiadmány hiteléül:

M. Kulcsár
hiv. tisztviselő.

BUDAPESTI BÜNTETŐ TÖRVÉNYSZÉK

B. III. 11235/1944/9 sz.

Szándékos emberölés büntette miatt S t e r n M a n ó
jogerősen elítélt kegyelmi ügyében a budapesti büntető törvényszék
az iratokat azzal a

v é l e m é n n y e l

küldi meg, hogy a budapesti Államügyészségnek 1947. évi. 10424/11.
számu véleményét magáévá tette, így Stern Manó elítéltet a leg-
felsőbb kegyelemre méltónak tartja.

Budapest, 1948. február 26. napján.

Dr. Csabonyi Antal sk.tsz.t.elnök, ft.elnök.
Dr. Bodolla Gábor sk.tsz.t.elnök, szavazó
Dr. Pabián Zoltán sk.tsz.t.elnök, szószóló.

Főállamügyészségnek
Budapest

A kiadvány hiteles